

af med overvægten og dermed ikke havde de problemer, som det kan give.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nu har jeg studeret Enhedslistens finanslovudspil, og jeg kan ikke se, at der dér specifikt er afsat ressourcer til et tilskud til diætistbehandling. Jeg kan se, at man afsætter nogle ressourcer til sundhedscentre og til forbedring af løn- og arbejdsvilkår for ansatte i sundhedsvæsenet, men jeg kan ikke se, at der er afsat ressourcer målrettet til det her. Men det kan selvfølgelig være, at jeg ikke har læst Enhedslistens forslag godt nok.

Jeg synes bestemt, at det er en god idé, at folk søger kostvejledning. Det er jo sådan set ikke det, der er til diskussion. Jeg synes også, det er en god idé, hvis folk tager kampen op mod deres overvægt, det forsøger jeg såmænd også selv at gøre, også uden offentligt tilskud. Men hvis det nu set med Enhedslistens øjne handler om, kan jeg så forstå, at problemstillingen altså her går på en særlig økonomisk belastet del af de overvægtige, så forstår jeg ikke, hvorfor forslaget ikke på den måde er afgrænset.

Her er der jo lagt op til, at en hvilken som helst overvægtig uanset indkomst, uanset social situation skal få et offentligt tilskud, og jeg synes ikke, det er det, der falder mig først ind. Når man ser, hvilken købekraft der er i det her samfund i forhold til at efterspørge slankekur og i øvrigt forfølge de moderne krav til optimal livsstil, så tror jeg altså ikke, at det grundlæggende problem for de danske overvægtige, som de er flest, er den økonomiske ressource. Jeg tror ikke, det er det, der er barrieren for, at der ikke sker noget.

Jeg tror, at det handler om viden og oplysning, og det er derfor, vi sætter ind med generel informationsspredning frem for sådan et paradeforslag, som jeg oplever at det her er.

Kl. 11.10

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg tror i og for sig ikke, at der er uenighed, hverken fra forslagsstillernes side eller fra de andre partier i salen, om at prøve at kigge på effekten af de omkostninger, der nu bliver lagt frem og også at kigge på sammenhængen.

Men så kunne jeg godt tænke mig at spørge ministeren: Når nu ministeren selv er meget optaget af, at man skal kigge på effekten af et for-

slag, at man skal kigge på, om det virker, og hvad folk siger, og hvor meget det vil koste, så kunne jeg godt tænke mig at spørge ministeren, hvordan det kan være, at regeringen og Dansk Folkeparti så gennemførte et forslag om at give gratis influenzavaccinationer til alle over 65 år, alle, uanset folks i øvrigt gode købekraft.

Ministeren fortæller, hvordan folk har råd til at investere det hele, men på trods af at fagpersoner fortalte, at influenzavaccinationer altså ikke var nødvendige, bare fordi man kom over 65 år, og at det var nogle særlig udsatte grupper, der havde brug for det, så gik regeringen alligevel ind og lavede en hovsaløsning på et lille atom i et meget stort hav af alle de tilbud for nu at følge den retorik, ministeren brugte. Hvad er det så, der gør, at lige præcis influenzavaccinationerne var de 75 mio. kr. værd, og at det her ikke er de millioner af kroner værd, forslaget lægger op til?

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nu skal jeg være meget varsom med at inkludere mig i en stor teknikdebat med SF's influenzaordfører, som jo bestrider langt større faglige forudsætninger, end jeg gør, for at diskutere det her emne.

Men jeg mener nu ikke, det er rigtigt, når hr. Kamal Qureshi siger, at der ikke er en faglig anbefaling af, at det er en god idé at lade sig influenzavaccinere, hvis man er over 65 år. Det er der sådan set en rimelig entydig faglig anbefaling af. Så er der også en faglig anbefaling af, at en række andre risikogrupper med fordel kan lade sig influenzavaccinere.

Det er sådan set et udmærket tiltag, der dér er taget, som er i overensstemmelse med det, der også er den faglige anbefaling. Når vi har de her debatter, så vender vi næsten altid tilbage og næsten altid kun tilbage til spørgsmål om influenza. Jeg tror da alligevel, at hr. Kamal Qureshi også har den bredere tilgang til arbejdet her i salen, at han er bekendt med, at der også er noget, der hedder politik, og at der er noget, der hedder, at partier møder med nogle særlige krav, og så køber man, og man giver, man tager, og man får.

Det er vist en kendt sag, og jeg tror ikke, jeg afslører nogen hemmelighed ved at sige, at det har været et meget, meget højt prioriteret ønske fra Dansk Folkeparti, som jo altså har løftet og båret i forhold til regeringens økonomiske politik, lige præcis at fremme den her sag.